Poštnina plačana v gotovini.
Leto II.
Posamezna štev. Din 2·—
Ljubljana, 10. februarja 1931.
Štev. 6.

SPORTNI·LIST

Službeno glasilo Zimsko-Sportnega Saveza, Mariborskega zimskosportnega podsaveza, Zbora Nogometnih Sodnikov, sekcija Ljubljana in Ljubljanskega Plivačkega Podsaveza.

Izhaja vsak torek dopoldne.
Naročnina: četrtletno Din 20·—, polletno Din 40·—, celoletno Din 80·—
Naročnina se plačuje vnaprej. — Pošt. ček. rač. 15.703.

Naslov uredništva in uprave: „Sportni list" kavarna Evropa, Ljubljana, Dunajska cesta. — Izdajatelj: za konzorcij „Sportnega lista' Friedl Leo. Odgovorni urednik Mirko Pevalek, Ljubljana, Pleteršnikova ul. 24. — Tiskarna „Slovenija". Predstavnik A. Kolman, Ljubljana, Celovška c. 61

Smuške tekme v Bohinju, Mariboru in na Bledu — Državni prvak na 30 km Joško Janša (SK Ilirija) — Svetovno prvenstvo v hokeju na ledu. — Dopisi itd.

Kaj pravi savezni kapetan g. B. Simonović o ligah!

Pregled državnega prvenstva ter njega dobre in slabe strani — Šibkejšim klubom so potrebne bolše tekme — Kdo pridobi in kdo izgubi največ z ligami? — O žonglerstvu — Lige sredstvo za omiljenje preostre lokalne rivalitete

Z dovoljenjem saveznega kapetana g. arhitekta Boška Simonovića prinašamo danes njegov članek, ki je velepomemben za celokupen naš nogomet

Pred skupščino JNS, na skupščini sami in po nji se je mnogo napadalo in govorilo o predlogu za tekmovanje državnega prvenstva po ligah. Na skupščini je predlog propadel s 192:188 glasovi. Danes so se duhovi že nekoliko pomirili in so zmožni, da hladnokrvno razmislijo vse činjenice, in zaradi tega sem se odločil, da šele sedaj iznesem razloge, ki so me vodili, da stavim predlog za lige in da odgovorim onim, ki so ta predlog napadali, iznesujoč neosnovane razloge.

Da bo stvar bolj razumljiva, hočem navesti zgodovino načina tekmovanja državnega prvenstva od njega početka do danes.

Prvo državno prvenstvo je bilo igrano po navadnem cup sistemu s sodelovanjem samih prvakov podsavezov. Pari so bili določeni po žrebu, finale se je vršil vedno v Zagrebu. Po tem načinu se je igralo polnih pet let in smo imeli naslednje prvake: Gradjanski dvakrat zaporedoma, nato Jugoslavija dvakrat zaporedoma in zadnjikrat zopet Gradjanski. Ta način je imel nekaj slabih strani. Žreb je mnogokrat odločil, da so se že v prvem kolu srečali najboljši protivniki. Tako smo imeli nekega leta že v prvem kolu tekmo Jugoslavija-Hajduk in je Hajduk izpadel. Drugič zopet je v prvem kolu Hajduk eliminiral Gradjanskega. **Izpadli so vedno klubi, ki so gostovali, domačini so pa zmagali.** Kaj šele je bilo v finalu. Ta tekma se je vršila vedno v sedežu Saveza, t. j. v Zagrebu. Koliko so bili na ta način favorizirani zagrebški klubi, ni potrebno govoriti, kajti danes je vsakomur dobro znano, **kaj pomeni igrati na svojem terenu.** Poglejmo samo zadnje prvenstvo in rezultate, katere so klubi dosegli doma in zunaj. Prvi rezultat znači doma, drugi zunaj.

Concordia

s Slavijo (Os.) 4:1 in **3:0.**
z Jugoslavijo 2:1 in **2:2.**
s Hajdukom 1:1 in **1:5.**
s Slavijo (Sar.) 3:0 in **3:1.**
z BSK 4:2 in **2:2.**

Torej niti ena izgubljena tekma doma, zunaj ena izgubljena in dve neodločni.

Jugoslavija

z BSK 2:1 in **1:2.**
s Slavijo (S.) 2:1 in **4:2.**
s Concordijo 2:2 in **1:2.**
s Slavijo (O.) 5:0 in **3:0.**
s Hajdukom 0:0 in **2:2.**

Doma nobena izgubljena in 2 neodločni, na drugem igrišču 2 izgubljeni, 1 neodločna.

Hajduk

s Slavijo (S.) 3:1 in **0:4!!!**
s Slavijo (O.) 3:1 in **2:0.**
s Concordijo 5:1 in **1:1!**
z Jugoslavijo 2:2 in **0:0.**
z BSK 3:1 in **2:5!!!**

Doma samo ena neodločna, zunaj pa 2 izgubljene in neodločne.

BSK

z Jugolsavijo 2:1 in **1:2!**
s Slavijo (S.) 5:2 in **0:0!!**
s Hajdukom 5:2 in **1:3!!!**
s Slavijo (O.) 6:0 in **2:1.**
s Concordijo 2:2 in **2:4!!**

Doma samo ena neodločna, zunaj 3 izgubljene in 1 neodločna.

Ali ne govori ta pregled dovolj jasno, kaj pomeni igrati doma in kaj zunaj?

Ko je iz gornjega povsem razumljivo izgubila Jugoslavijo z Gradjanskim v Zagrebu dvoletno prvenstvo, sem na skupščini 1926 stavil predlog, da se namesto cup sistema uvede dvojni točkini sistem in da sodelujeta po dva kluba Zagreba in Beograda, ker je to odgovarjala njihovi moči napram nekaterim prvakom podsaveza. Ker bi bilo na ta način več udeležencev in so protivniki bolj oddaljeni in da bi se umaknil velikim deficitom, sem predlagal, da se igra po dvojnem eliminatornem cup sistemu, a zmagovalci igrajo nato po dvojnem točkinem sistemu. **Polovica predloga je prodrla,** t. j. sprejet je bil način odigranja eliminacijskih tekem po enostavnem cup sistemu ter ostale tekme tudi po enostavnem točkinem sistemu. **Mesta ni več odločal žreb, temveč JNS.** Sedaj ni bilo več **srečnih** klubov, temveč **favorizirani.** Tako se je zgodilo l. 1927, da je favorizirani Hajduk igral doma in je, kar je razumljivo, odnesel prvenstvo, medtem ko sta Jugoslavija in Gradjanski izpadla že v eliminatornih kolih. Oba sta namreč igrala **na tujem terenu.** Že naslednje leto se je popustilo. **Iz mojega predloga, katerega sem ponovno predložil skupščini, so sprejeli dvojni cup sistem,** dočim je ostal enostavni točkin sistem.

Tega leta (1928) so vsi favoriti zmagali v eliminacijskih tekmah, po sistemu na točke pa Gradjanski. **Tokrat pa se savezni upravi ni več zaupalo, da odredi mesta, temveč je to storila skupščina sama potom žrebanja.** Tega leta je izpadel prvak Gradjanski. Končno, jeseni 1928, **na skupščini Saveza, je bil sprejet predlog v celotnem obsegu, po katerem se danes vrši državno prvenstvo.** S tem načinom je **zaščitena realna** borba po **sistemu na točke,** v cup sistemu pa so favorizirani močnejši klubi v pogledu finančnega efekta nadaljnega tekmovanja. **Kajti vsakemu lajiku mora biti jasno, da se ne sme dovoliti, da se sestaneta v dvojnem** točkinem **sistemu n. pr. Skoplje in Split ali Skoplje in Ljubljana.** Akoravno je bil predlog sprejet s precejšno večino, je vendar imel **močno opozicijo** v Osjeku, **Ljubljani,** Subotici in Sarajevu. In ta opozicija **je bila upravičena,** vendar nisem mogel najti izhoda, da bi vseeno ostal današnji način tekmovanja, ker se po točkinem sistemu, **z ozirom na dolgotrajnost ni moglo še bolj povečati število klubov.**

Treba je bilo **iskati druge rešitve,** da bi bili zadovoljni odlični klubi naše province, t. j. **prvaki podsaveza** in ker imajo tudi ti **svoje odlične tekmece, je treba tudi tem pomagati.**

To so bili torej edini razlogi za novi način igranja po ligah, ki so me privedli, da sem stavil predlog pismeno in preko javnosti skupščini JNS na dan 24. decembra 1929, ki je bila razpuščena in radi tega ni mogel biti moj predlog sprejet.

Da bi privedel v državno prvenstvo tudi ostale provincijalne klube, t. j. predvsem prvake podsaveza, da bi se tudi njim zasiguralo večje število boljših tekem, sem videl edino rešitev v ligah. **Tem klubom je treba dati možnost, da igrajo z najmočnejšimi klubi v naši državi, in sicer tako, da isti ne bodo imeli deficita in da ne igrajo samo dve tekmi, kakor je to danes slučaj v državnem prvenstvu.** To so bili razlogi, ki so me privedli na idejo **razdelitve celega teritorija na tri dele.** Ljubljanskim klubom so zasigurane tekme s tremi zagrebškimi klubi in s Hajdukom. S tem načinom sem dosegel, da ne bo deficita in da pridejo klubi do **močnejših tekem.**

Kajti v Ljubljani je treba povečati zanimanje za nogomet in temu je odpomoči le s pomočjo boljših tekem za državno prvenstvo.

Isti slučaj je pri drugi skupini. Po današnjem načinu igra Skoplje doma samo eno boljšo tekmo in to eliminacijsko s prvakom Beograda.

Kar se tiče tretje skupine bi v njej tekmovali štiri podsavezi, domala enakih moči, kar bi bilo vsekakor zelo zanimivo in so tudi komunikacijske prilike tako ugodne, da ne bi bilo deficita.

Iz vsega tega je jasno, da bi vsi oni, ki bi sodelovali na teh tekmah, znatno napredovali na moči, materialno in kar je poglavitno, zanimanje za nogomet v manjših mestih bi se ogromno dvignilo.

Evo konkreten primer: Split, ki nima niti 40.000 prebivalcev, spravi na igrišče 4000 gledalcev (BSK-Hajduk) iz razloga, ker **Hajdukova igra to zasluži.** Poglejmo na pr. Novi Sad, ki ima danes okoli 70.000 prebivalcev. Sorazmerno s Splitom, bi moralo biti na igrišču 7000 gledalcev, ima jih pa na svoji največji tekmi komaj 1500. **Razlog je, da nima močnejših tekem.** Kaj je bilo lani v Osjeku in Sarajevu? **Tu so bili vsako nedeljo tolčeni v rekordu, v obisku in blagajni, ker so imeli v resnici močne tekme.** Kaj bi šele bilo v Subotici s svojimi 120.000 prebivalci?

V ostalem menim, da sedanji voditelji boja proti ligam (člani SK Jugoslavije, delavski blok klubov), ne sumijo v pravilnost gori navedenih razlogov.

Jugoslavija je bila prošlo leto za lige. Protivniki trdijo, da bi se ti klubi (neki predstavnik protiligašev jih je imenoval »debele goske«) materialno okoristili na škodo sportnih klubov. Vkrije klub z izkupičkom svojih tekem resnici lepo geslo. **Samo ne vem, kje so videli to škodo siromašnih klubov.** Še sedaj se nekateri širokoustijo v javnosti z raznimi **frazami, da hočejo pomagati malim klubom,** da ne bodo dopustili, da se zadušijo. Nekdo se celo trudi in se javno ponuja, da brani interese malih in potlačenih ter stavlja svoj govorniški talent in nepristranost na razpolago malim. **V resnici lepo, jaz pa samo vprašam: kdo zgubi s temi tekmami in zakaj mali trpijo?**

Da bi gospodje protivniki lig mogli odgovoriti, kaj izgubi na pr. 40 beogradskih drugo- in tretjerazrednih klubov ali 25 provincijalnih klubov LNP?

Ali se jim vzame samo eden njihov termin in ali se jim sploh kaj odvzame?

Ne; stanje vseh teh 65 klubov bi bilo na istem, kot so danes, nikdo od njih ne izgubi niti počenega groša — da, celo nasprotno, oni bi celo pridobili, ker bi se moč in znanje boljših klubov njihovega mesta znatno dvignila.

Prvič bi imeli priliko, da gledajo čim večje število močnih tekem, dalje bi sami pridobili radi zmanjšanja materialnih žrtev vodečih klubov, kajti bodite prepričani, **da gre ves zaslužen denar pri močnejših klubih v investicijo za zboljšanje sportnih naprav, igrišč in higienskih slačilnic ter kopalnic, katere uporabljajo tudi mali klubi.** (V 35. številki Sportnega lista smo že o stvari pisali, ko smo grajali sedanji način prvenstva LNP in sestavo I. razreda. Pisali smo dosledno: V naši banovini imamo 5—6 prilično enakovrednih moštev, katerih medsebojna srečanja bi bila ravno tako zanimiva kot ljubljanski lokalni derby Ilirija—Primorje. Beseda derby je namreč za naše razmere značilna. Pomeni višek, ki je pri nas mogoč, obenem pa žalostno priznanje, da je vse ostalo manjvredno. Pri prvenstvu najmočnejših klubov bi odpadel izraz derby: vse tekme bi bile derby: Nastal bi niz derbyjev — ali bolje rečeno, pravi resnični I. razred. Publike bi bilo vedno dosti in koristi bi imeli klubi in podsavez. Napredek bi prišel sam od sebe, klubi bi se morali temeljitejše pripravljati ako bi hoteli uspeti. Igralci slabejših klubov bi mnogo pridobili pri gledanju boljših tekem in bi to sami uporabljali. Nivo našega nogometa bi stalno pridobival na višini. Dohodki podsaveza bi se zvišali in največ koristi bi imeli od tega podsavez in manjši klubi: odpadel bi namreč očitek, da podsavez samo kaznuje, ne daje pa nikakih podpor. Ta moment je poleg sigurnega napredka vsakomur razumljiv in morajo vsi ugovori v tem oziru odpasti. **Opomba uredništva.)**

To je torej treba dati manjšim klubom, da kadar igrajo svoje tekme, igrajo na snažnem igrišču in se slačijo v snažnih slačilnicah in po tekmi skopljejo v toplih prhah. Oni nimajo nikakih izdelkov, razven rekvizitov, katere pa

in s članarino. To so stvarni razlogi, ali mi more kdo dokazati kaj protivnega? —

Poglejmo na pr. kaj izgubijo ali pridobijo klubi Kragujevca, Valjeva, Užic, Mostarja, Siska, Broda, Banjaluke, Trbovlja, Celja, Šoštanja, Domžal in bogve iz še katerega kraja? Prav nobeden ne izgubi ničesar, vsi ostanejo na istem. Navzlic temu moram konstatirati, da nekdo vendarle izgubi in imajo ti klubi pravico, da se protivijo. Vse te klube hočem tukaj navesti in to so: **sedanji prvorazredni klubi Beograda in Zagreba, ki ne bi sodelovali v teh tekmah. Nikdo drugi ne bi izgubil. V manjših mestih bi manjši klubi ničesar ne izgubili, ker bi se s sodelovanjem njihovih vodilnih klubov povečalo zanimanje tudi za njihove tekme** in to posebno iz razloga, ker bi lahko **prišli prihodnje leto tudi oni v to tekmovanje.**

Kaj bi pridobili po tem predlogu? Prvič bi se sigurno **povzdignilo zanimanje v vseh naslednjih mestih: Sarajevo, Ljubljana, Skoplje, Osjek, Subotica, Novi Sad, Bečkerek. Ali ne zadostuje že samo to?** Da ne govorim še o pojačanju po dveh klubov iz teh mest! In širjenje zanimanja za nogomet je edini in najboljši način da se pride do cilja t. j. da dobimo čim večje število udeležencev v nogometu. **Mislim, da je vsakomur jasno, da se more samo potom boljših prireditev razviti pri mladini in široki masi zanimanje za katerokoli panogo sporta.**

Na sami skupščini nisem hotel odgovoriti na besede, da nočemo žonglerstva temveč samo večje število igralcev sedanje kakovosti. Še celo pa odgovarjam na mišljenje, da ne potrebujemo močne državne reprezentance. Dotični gospod je to stvar zastopal s takim ognjem, da ga je bilo res milota poslušati. Sedaj hočem gospodu preko javnosti odgovoriti. Ali bi imeli danes pri nas tako razvit nogomet, če ne bi imeli naših »žonglerjev« Maheka, D. Jovanovića, Petkovića, N. Simića, A. Kojića, J. Ružića, Luburića, B. Marjanovića, Jokovića, Perško, Vrdjuko, Graneca, Premerla, Dubravčića, Kujundžića, Rodina, Kurira, Bonačića itd., itd. in samo igralce srednje kakovosti? Naj navedem samo še en primer in to v **najidealnejši** panogi sporta, v **lahki atletiki.** Ta najidealnejši sport se pri nas nikakor ne more razviti, kljub temu, da imamo mnogo več materiala kot marsikak drugi narod — pa vendar ne more in ne more. Tudi v tej panogi imamo v nje razvoju malo zgodovino. Sorazmerno malo mestece Veliki Bečkerek je bilo nekdaj državni prvak v lahki atletiki in zakaj. Samo zato, ker je imel dva v resnici lahkoatletska »žonglerja« Ambrozija in Buljika. Ta dva »žonglerja« sta pripomogla, da je postal Vel. Bečkerek državni prvak in to ne samo radi njihovega dela na razmahu sporta, **temveč zaradi njih rezultatov, katere je mladina skušala doseči, videč lep primer.**

Da se povrnem zopet k nogometu. Ali bi bil Luburić, da ni bilo Maheka in drugih? Ne in zopet ne! Vedite: **vsi igrači imajo svoje idole, katere hočejo doseči in ko jih dosežejo, jih skušajo prekositi.** Isti slučaj je pri reprezentančnem teamu. Ali ni zadosten primer naše sodelovanje na lanskem svetovnem prvenstvu? Ali bi v resnici bilo vseeno, če bi dosegli to, kakor recimo Peru in Mehika? Ali verjamete, da smo naredili neko propagando ne samo na polju sporta, temveč tudi celi naši sanaciji? Ali ni znano, kaj so naredili uruguayski igralci — pardon, »uruguayski žonglerji« za svojo državo? In recimo Nurmi za svojo Finsko? Prepričan sem, da malokateri pozna ime predsednika Finske republike, ve pa prav dobro kdo je Nurmi. **Ne, ne propagira in ne razvija se sport z igralci srednjih kvalitet, temveč samo z »žonglerji«.**

Zakaj se ne posveti g. Stoilović (nasprotnik lig — član Jugoslavije. — Op. ured.) recimo lahki atletiki in ne baš nogometu, ko je njemu cilj samo širjenje sporta in ne uživanje v »žonglerstvu«. Zakaj se isti tako razburja kadar igra Jugoslavija in zakaj mu je prijetno ako izvrši Luburić ali kdo drugi kako lepo »žonglersko« delo? Navedel bi lahko še kopico drugih primerov.

Pomuditi se moram malo pri napadih na **amaterstvo** oziroma **profesijonalizem.** Na skupščini je bilo o tem mnogo govora, **posebno pri vprašanju lig.** Ravno zelo inteligentni in pametni možje so o tem govorili popolnoma pogrešno, **samo da bi pridobili čim več pristašev za sebe.** Po njihovem vodijo lige k profesijonalizmu, ker bodo prinesle velike dohodke. Isti gospodi je znano, **da prinaša sedanje državno prvenstvo neprimerno večje dohodke, kot bi to bil slučaj pri ligah.** Da ne govorim mnogo: **daleč so lige od tega, da bi one privedle k profesijonalizmu.** Ali vodijo tekme s Skopljem in Sarajevom k profesijonalizmu? Zares smešno in baš ker je smešno, nisem hotel na skupščini na to odgovoriti. **Klub kot tak ne more biti nikdar profesijonalen, temveč igrači, ki črpajo materialne koristi od svoje igre.** In ali bi mi mogla ista gospoda, ki se toliko baha z amaterstvom, odgovoriti na sledeče vprašanje:

Kaj je to, ako prejme igrač I. moštva po vsaki tekmi 50—100 Din kakor to dobivajo igrači SK Jugoslavije in drugih klubov in celo reprezentančni na tekmah JNS in podsavezov?

Predaleč smo od tega, da bi mogli pri nas misliti na profesijonalizem. Zadostuje naj nam, ko vidimo stanje na Dunaju, v Budimpešti in Pragi.

Še ena činjenica **govori za lige** in to je **potreba omiljenja lokalne rivalitete. Rivaliteta je potrebna, vendar presega današnja in to po vseh mestih vsako dovoljeno mejo.** V Beogradu je šla ta rivaliteta že preko meje in to ne more voditi k dobremu. Prav čudno je, da igralci in celo člani upravnih odborov klubov medsebojno ne žive v razprtiji, temveč v prijateljstvu. Smatram, da so temu **glavni vzroki in to nepobitni** predvsem del **tiska,** ki preko javnosti stalno draži drug proti drugemu. Prav nič boljše ni v Subotici med Sandom in Bačko ali v **Ljubljani med Primorjem in Ilirijo,** morebiti še mnogo slabše.

Moje skromno mišljenje je, **da so ravno lige prvi korak k pomirjenju razbrzdanih strasti. V ligah ne bodo lokalni rivali prišli toliko do izraza, ker jim bodo drugi klubi iz drugih mest rivali ter ne bodo imeli časa, da se medsebojno prepirajo, temveč bodo morali skupno braniti in »drukati« za svoje mesto, ne oziraje se na klub, ki bo igral.**

Da zaključim. Lige niso v nobenem pogledu naperjene proti malim klubom, nimajo absolutno nikake zveze s profesijonalizmom, temveč so samo zato, da se poveča zanimanje za ta lepi sport in to predvsem v onih mestih, kjer je danes neobhodno potrebno to zanimanje širiti.

Dosti je bilo priprav, bodimo složni v tem, kar je interes vsega sporta, v ostalem za tisto, za kar smo bili predpreteklo leto vsi. Ne potrebujemo več agitacij, pustimo vse to na strani in delajmo složno za korist celega sporta.

Inž. B. Simonović.

Prva zmaga Hajduka na otoku Jamaici

Parnik »Oropesa«, s katerim se vozi ekspedicija Hajduka, se je za dva dni ustavil v glavnem mestu otoka Jamaice. Domačini so izrabili priliko in ponudili Hajduku, da igra tekmo z reprezentanco Jamaice, kar je isti sprejel.

Tekma je bila odigrana izven programa. Hajduk je tekmo sprejel videč, da mu bo služila kot dober preizkus za nadaljne tekme na južnoameriškem kontinentu. Nasprotnik mu je bila reprezentanca glavnega mesta Jamaice. Splitčani so zmagali sigurno s 4:0 (1:0). Gole so zabili Kragić, Lemešić, Veljko Poduje in Pavelić. Moštvo je nastopilo v postavi: Čulić—Lukić, Mikačić—Marušić, V. Poduje, Gusina—Šime Poduje, Lemešić, Sotirović, Kragić, Pavelić. Enajstorica je nudila izvrstno prizemno igro, napram kateri je bil nasprotnik brez moči, ker ima povsem drug način igre. Premoč Hajduka je bila v polju zelo velika in jo je publika navdušeno pozdravila.

Domačini so nudili v prvem polčasu močan odpor. Forsirali so hitro polvisoko igro. Izvrstni sta bili obe krili, ki sta izredno hitri. Po odmoru je prišla do izraza Hajdukova nizka igra in domačini so postali žrtev lastne igre in igračka briljantnih kombinacij gostov.

Od Jugoslovanov so se posebno odlikovali Mikačić in Gusina v defenzivi ter Sotirović in Pavelić v napadu. Odlično je igral Kragić. Reprezentanca Jamaice je imela razen obeh kril sijajno ožjo obrambo, ki prav nič ne zaostaja za najboljšimi evropejskimi.

Po igri je priredila publika gostom navdušene ovacije in so prišli igralci le s težavo v kabine. Sodnik je bil izvrsten. Domačini so hoteli revanš, toda Hajduk ni mogel ustreči, ker je ladja nadaljevala pot.

Smučarji!
Zahtevajte povsod

Impregnirane smuči Ia.

Hickory Jesen

DUNZINGER voski in masti za čevlje slove celo že v daljni Japonski! Poizkusite jih tudi Vi!

samo te kvalitetne znamke!

RESTAVRACIJA
SLON
LJUBLJANA
Shajališče vseh domačih in tujih sportnikov! — Izborna kuhinja! — Izbrana vina! Zmerne cene!

PROSLAVA 10 LETNICE BLP.

Beograjski loptački podsavez proslavi letos za Veliko noč desetletnico svojega obstoja in dela na nogometnem polju.

Ta naš največji podsavez ima za seboj ogromno dela in nič manj uspehov v pogledu organizacije in popularizacije nogometa ne samo na svojem teritoriju, temveč v celi kraljevini. BLP je bil obenem z Zagrebškim nogometnim podsavezom glavni nosilec in propagator sportnih idej in reform. Da je šel nogomet v naši prestolici v tako lepem pravcu in da je tako eklatantno napredoval, je največ pripisati organizacijskemu delu te ustanove.

BLP pripravlja v proslavo tega dogodka velike svečanosti. Na svoji zadnji seji je definitivno sestavil program, ki bo prav obširen.

Kot uvod v proslavo bo predaval v radiu podpredsednik podsaveza D. Bojić o desetletnem delu BLP. Sledila bo svečana sportna akademija na univerzi, na kateri bodo razdeljena odlikovanja in diplome zaslužnim sportnim delavcem v BLP. Impozanten bo difile nogometnih moštev Beograda in Zemuna v dresih. Defile je obvezen za vse klube. Organizacijo je prevzel Vasić, tajnik podsaveza. S tem defilejem hočejo manifestirati moč nogometnega sporta v prestolici. Na oba velikonočna dneva se bodo popoldne vršile velike medmestne tekme, na katerih bodo sodelovale reprezentance Beograda, Zagreba, Budimpešte in Novega Sada.

Pismo iz Zagreba

(Od našeg stalnog dopisnika.)

Prvenstvo je u glavnom završeno. Izvanredna skupština ZNP-a donijela je novu upravu **biranu jednoglasno.** Prema tome izgledalo bi, da nema nikakovih naročitih senzacija. Medjutim tih je na pretek. Uzroci? Novac... O izvanrednoj skupštini JNS-a pisano je dosta po cjelokupnoj sportskoj štampi, naročito o aktuelnoj temi: »Lige«. Poznato je, da su one za momenat skinute sa dnevnog reda, ali je ostao dubok trag u srcu onih, koji su za te lige dali srce i mozak. Ti se nikako ne mogu sprijateljiti sa mišlju, da ipak nešto na silu ne ide, i da se treba pokoriti većini. To pitanje stalno je na dnevnom redu još uvijek, jer »Lige« nose...

»Vodeći« neznajući, na kakav način da se revanžiraju svojim »suborcima«, što su njihovi glasovi prevagnuli kod glasanja o ligama, začeli su akciju, da se ponovo bira uprava ZNP-a i da se postupa kod diobe novca, prema izglasanom zaključku na posljednjoj skupštini JNS-a.

Klubskim autoritetom tražili su od svojih članova, koji su birani u ZNP, da predaju demisiju. Medjutim tu doživiše razočaranje, jer su pravi športaši otklonili ovakovu presiju i ostali na radu u korist cjelokupnog športa, a ne samo »vodećih«, a tek dvojica pokoriše se volji kluba. Kako nisu mogli tim načinom postignuti ništa, inspirisan je i »apel« starih sportaša, na upravu ZNP-a, da odstupi, a svoja mjesta prepusti vodećim. Ni to nije upalilo, tim više, što se medju potpisnicima toga apela nisu nalazili zbilja nepristrani ljudi, već ih je većina članova »vodećih«. I sada se neprestano piše: »Dajte demisije, da mi zauzmemo mjesta« — unatoč toga što je sadanja uprava, kako spomenuh, izabrana jednoglasno sviju klubova ZNP-a osim — »vodećih.«

ZNP ide svojim radom naprijed i drži se strogo pravila ne gledé na lijevo ni desno i brinući se za sve podjednako. Da to dokaže, raspisao je i pokalne utakmice, za Šukljeov fond, iz kog se pomažu postradali igrači. Kako je ta priredba plemenite naravi, gdje nema mjesta nekom apsiniranju, nadati se bilo, da će ovdje naši »vodeći« najjasnije pokazati, da im je zbilja stalo do sporta, i uvjeriti sve one, koji ih gledaju prijekim okom kao tečevna poduzeća, da to nisu, već da su pravi gentlemani i sportsmani. Stvar je medjutim dobila obratni oblik. Najavili su već ranije svoje postave, iz kojih je razvidno, da su ovu najhumaniju priredbu izvrgli ruglu. Šta su time postigli, vidjet ćemo naskoro.

Izgleda po svim dosadanjim činima »vodećih«, da hoće svim sredstvima iskonstruisati spor izmedju njih i ZNP-a, koji ne postoji, i neće postojati, jer je ZNP u svim svojim odlukama na visini i ne ulazi u nikakove medjuklubske trzavice, već nasuprot, nastoji iste svesti u pravi tok i odstraniti ih, što mu medjutim do sada nije uspjelo.

Medjuklubske trzavice postoje. Zbog čega? I opet zbog novaca

Svojevremeno je sklopljen ugovor izmedju klubova nalazećih se u I. razredu i u ostalim razredima, kojega važnost ističe koncem sadanje proljetne sezone. U istom je ugovoru zagarantovana nižerazrednima neka beneficija u pitanju terena, a i neki postotci II. razrednim klubovima. »Vodeći« hoće da se taj ugovor odmah sada smatra nevažećim, dočim ostalih pet klubova u I. razredu stoji na stanovištu, da oni kao potpisnici tog ugovora, isti ne mogu preko noći negirati, već traže od »vodećih«, da i oni iskupe svoje potpise te da se drže ugovora, da kada on važi. Zbog toga ugovora nastao je razdor medju I. razred. klubovima, koji je urodio time, da se na strani ovih pet klubova, koji ostaju kod ugovora i obveza prema nižerazrednima nalaze svi zagrebački nižerazredni klubovi, pošto u tim klubovima vide, da nisu materijalisti, i da časno vrše preuzete obveze.

JNS je takodjer donio odluku po tom ugovoru, no pošto isti nije imao kod rješavanja cjelokupni materijal, već samo podnesak »vodećih« to ni ta stvar nije konačno završena.

Prema svemu ovome zagrebački sportaši imadu dnevno po koju senzaciju, koja ispunjava ovo vrijeme — neke vrsti odmora — a konac će svega biti, da će se i ovo malobrojno posjećivanje utakmica još više smanjiti — a sve zbog tog nesretnog — novca!

Jaka.

Sportniki, kupujte samo pri tvrdkah, ki oglašajo v našem listu!

Iz prazgodovine nogometa

Brez dvoma je nogomet v svoji današnji obliki angleškega izvora. Tam se je pač prej kot na kontinentu — zaradi zgodnje industrijalizacije dežele — pokazala potreba, da se telo po težkem in nezdravem delu v tovarni in pisarni poživi in okrepi z gibanjem na zeleni trati. Ta elementarni nagon je ustvaril oni dve angleški nacionalni igri, nogomet in cricket, ki sta potem nastopili svoj zmagoslavni pohod po vsem svetu.

Gotovo pa je, da igra z žogo, ni šele angleškega izvora, temveč je stara približno toliko, kakor človeški rod. Seveda se je tudi žoga sporedno razvijala vse do današnje oblike.

Zgodovinski viri o tej igri so zelo redki. Izmed Grkov jo omenja zdravnik Galenus v spisu »O igri z malimi žogami«. Poluks iz Naukratisa (180 pr. Kr.) govori o neki igri »epikoinos«, ki naj bi bila identična z našim nogometom. Nadalje opisuje Evstahijus neki boj z žogo pod imenom »speromahia«.

Več izvemo o tem od rimskih pisateljev. Marcial in Seneka, pisatelja iz prve cesarske dobe, govorita zaničljivo o igri z žogo »harpastum«, ki zapeljuje mladce, da se pri največji vročini izpostavljajo prahu in vsem mogočim sunkom in udarcem. Torej sta ocenila to igro približno tako, kot naši pedagogi nogomet pred dvemi desetletji. Rimski legijonarji so potem prenesli ta »harpastum« za časa Cezarja v Germanijo, pozneje v Britanijo, kjer se je posebno ukoreninila in razširila.

Da je bila igra z žogo že v zgodnjem srednjem veku ena najpopularnejših zabav v Angliji, o tem nam pričajo kronisti tedanje dobe. Prvič pa se imenuje ta igra kot »nogomet« v razglasu Edvarda III. l. 1349, s katerim jo je kralj prepovedal. Ta zabrana je napisana v precej šaljivem tonu in pravi med drugim, da se je »začela mladina zabavati z metanjem kamenja, **nogometom** in drugimi nič manj škodljivimi igrami, in da bo v slučaju, da se tem razvadam ne napravi konec, zmanjkalo dobrih lokostrelcev«. Da se ta »bolezen« med mladeniči ozdravi, se zabranjuje v imenu kralja pod pretnjo zapora — »nogomet in ostale idijotske« igre.

Kljub vsem pretnjam pa se ta »neumna in škodljiva igra z nogo« ni mogla med mladino zatreti. Angleške slike iz 14. in 15. stoletja nam jasno kažejo, kako priljubljena je bila, pa ne samo med mladino. Med igralci vidimo tudi bradate možakarje, kako se podijo za žogo, po tedanjem običaju, kar po ozkih ulicah srednjeveškega mesta. Vse to seveda v grozo duhovščine in pa trgovcev, ki so tudi izposlovali prvo že omenjeno prepoved.

Za kraljice Elizabete so že ločili dva načina igre, tako zvani »hurling over cuntry« kjer so videli žogo iz ene vasi v drugo, in »hurling to goal«, pri kateri so že streljali na gol, obstoječ iz dveh grmov. Tedanji nogomet je bil kajpada še precej divja igra. Ranjencev ni nikoli manjkalo, da pa sta si obe stranki skočili na koncu tekme v lase, je bil čisto običajen finale, kar pa se tudi danes še kaj rado pripeti. Nogomet omenja tudi Shakespeare in sicer v »Kralju Learu« in v »Zmešnjavah«.

Vendar pa 16. in 17. stoletje nista bila posebno ugodna za razvoj angleškega nogometa. Na eni strani je duhovščina vedno ostreje nastopala proti tej »surovi in razuzdani igri, ki moti nedeljski mir,« pa tudi težki časi revolucije in državljanske vojne za Cromwella, so odvračali ljudstvo od iger in zabav.

V 13. stoletju, se je gojila na Francoskem slična igra z imenom »choulage«. V tej je bilo treba spraviti žogo skozi obroč, prepet s tankim papirjem. Tudi na Francoskem sta prepovedala, iz sličnih razlogov kot v Angliji Edvard III., nogometne igre Filip V. l. 1319 in Karl V. leta 1369.

Zelo priljubljena je bila v 16. stoletju v Italiji florentinska igra »Giuoco del calcio«. Igrišče je imelo obseg 100×50 metrov. Vrat še niso poznali, pač pa sta bila na vsaki strani zabita v zemljo dva kola, med katerima je moral spraviti igralec žogo bodisi z nogo ali roko. Moštvi sta šteli po 27 igralcev. Da je bila igra zelo popularna, sledi iz dejstva, da so jo igrali tudi nekateri papeži.

V arhivu angleškega kluba Sheffield Wednesday so našli opis neke nogometne tekme iz l. 1793. Tam je opisano, kako je igralo **šest** mladeničev iz Nortona, oblečenih v čisto modro obleko proti šesterim reprezentantom iz Sheffielda, ki so nosili obleko rdeče barve. Tekma je trajala cele **tri dni**, na igrišču pa je obležalo seveda tudi nekaj ranjencev. Iz l. 1815 pa imamo opis tekme, pri kateri je baje igral na eni strani kot vratar sam Walter Scott. Sredi 19. stoletja so vpeljali v Angliji atletiko in nogomet v šolske zavode, s čimer se je šele začel pravi razmah angleškega sporta, predvsem pa nogometa.

Iz l. 1863 osnovano zvezo nogometnih klubov, »The Football Association«, pa se začne, kljub temu, da so bila tedanja nogometna pravila le malo podobna današnjiimi, že prava zgodovina nogometa.

Zimski sport

Državno prvenstvo na 30 km

JZSS je bil prisiljen radi vremenskih prilik, da razdeli državno prvenstvo na razne discipline in termine. Kot prvi del tega programa je izvršil v nedeljo smuško tekmo na 30 km, ki pa velja le kot pogojna za slučaj, da bo mogoče izvesti mednarodne tekme od 20. do 24. t. m. v Bohinju in bodo takratni rezultati veljali kot državno prvenstvo.

Domačini so tekmo dobro pripravili tako, da je imel savez, ki je tekmo vodil, lahko delo. Vodstvo je bilo v rokah predsednika JZSS dr. Ivo Pirca, kateremu so stali ob strani kot sodniki še drugi savezni odborniki. Organizacija je bila torej prav dobra. Pri tem ne moremo preiti stvari, ki ni prav nič v čast Bohinjčanom. Mislimo hotelske cene, ki so bile tako pretirano visoke, da bi celo ljubljanski restavraterji, ki znajo prav pošteno zabeliti cene, majali z glavami. Za vsoto, kakršno se je v Bohinju zahtevalo za kosilo, dobimo v Ljubljani kosilo in večerjo, čeprav je splošno znano, da je Ljubljana v tem pogledu eno najdražjih mest v Jugoslaviji. Ako hoče Bohinj postati zimsko-sportno letovišče, bo moral pač gledati na to, da ne bo s pretiranimi cenami odbijal tujce. Bohinjski hoteli danes še niso na tem, da bi nudili tujcem tisti komfort, kakor ga nudijo znamenita tovrstna letovišča v inozemstvu in radi tega tudi ne smejo v pogledu cen preveč zahtevati. S tem nikakor nočemo propagirati proti Bohinju — nasprotno, opozoriti hočemo merodajne kroge, da pravočasno poskrbe, da se že od vsega početka mora gledati na to, da se tujca privabi z zmernimi cenami.

Dovolj o tem. Na startu se je zbralo vse, kar ima v smuških krogih dober glas in ime. Poleg vseh gorenjskih »kanonov«, so startali tudi najboljši Ljubljančani. Posebno pozornost je vzbujal start obeh reprezentantov za evropsko prvenstvo v Oberhofu **Joška Janše** in **Tomaža Godca**. Bila je to njihova zadnja preizkušnja pred odhodom. Dobro sta jo prestala — savez je v resnici določil od razpoložljivega materijala najboljše. Zmagal je Janša v prav dobrem času, ki bi bil pa nemara še boljši, ako bi imel višjo startno številko. Samo dobro minuto več je rabil Godec. Njemu je bilo sicer lažje, ker je kot domačin teren dobro poznal.

Proga

je bila ista, kot lanskoletna nameravana za odgodene mednarodne tekme. Od starta pri hotelu Sv. Janeza je vodila k vojaški karauli na Ravne, dalje na Nemški Rovt, Selo, od tod nazaj proti Bistrici, čez Senožeti v Srednjo vas in skozi Fužino ter mimo Hudičevega mostu na cilj pri Sv. Janezu. Višinska razlika je bila 600 m. Proga je bila zaradi terenskih naravnih ovir sila težavna.

Od prijavljenih 40 tekmovalcev jih je nastopilo na startu 37. Razdeljeni so bili na tri razrede in sicer: I. razred 9, II. razred 2, ostali III. razred. Vsa prva mesta so zasedli naši Gorenjci in s tem ponovno dokazali dominirajočo pozicijo nad drugimi.

Podrobni rezultati tekem so naslednji:

I. razred:

1. Janša Joško (SK Ilirija) 2:17:04, (startna št. 9).
2. Godec Tomaž (Sm. klub Bohinj) 2:18:21, (startna št. 18).
3. Brvar Stane (Sm. klub Ljubljana) 2:27:13, (startna št. 30).
4. Inž. Janša Janko (SK Bled) 2:32:13, (startna št. 22).
5. Režek Boris (SK Ilirija) 2:33:18, (startna št. 40).
6. Dr. Kmet Stanko (LSK) 2:39:50, (startna št. 19).
7. Banovec Tone (SK Ilirija) 2:43:32, (startna št. 21).
8. Knap Leon (SK Ilirija) 2:50:33, (startna št. 7).
9. Tinta Lado (SK Ilirija) 3:09:21, startna št. 28).

II. razred:

1. Jakopič Albin (Sm. kl. Dovje-Mojstrana) 2:21:44, (startna št. 17).
2. Gašperin Jože (Sm. kl. Bohinj) 2:33:05, (startna št. 25).

III. razred:

1. Žemva Lovro (Sm. kl. Gorje) 2:32:19, (startna št. 36).
2. Murovec Anton (Sm. kl. Bohinj) 2:34:11, (startna št. 38).
3. Černe Ivan (Sm. kl. Gorje) 2:34:43, (startna št. 23).
4. Frank Stane (Sm. klub Ljubljana) 2:38:09, (startna št. 8).
5. Šoštarič Ivo (SK Ilirija) 2:41:38, (startna št. 1).
6. Markelj Leopold (SK Bratstvo) 2:41:44, (startna št. 37).
7. Priveršek Tonček (SPD Maribor) 2:42:22, (startna št. 4).
8. Černe Vinko (Gorje) 2:45:58, (startna št. 32).
9. Lakota Ciril (Dovje - Mojstrana) 2:50:45, (startna št. 13).
10. Mušič Ljubo (SPD Maribor) 2:52:46, (startna št. 11).
11. Žnidar Alojz (Bohinj) 2:53:07, (startna št. 29).
12. Korošec Polde (Bohinj), 2:54:04, (startna št. 27).

V skupni klasifikaciji:

1. Joško Janša (Ilirija) 2:17:04.
2. Tomaž Godec (Bohinjski) 2:18:21.
3. Albin Jakopič (Dovje) 2:21:44.
4. Stane Brvar (Ljubljana) 2:27:13.
5. inž. Janko Janša (Bled) 2:32:13.
6. Lovro Žemva (Gorje) 2:32:19.
7. Jože Gašperin (Bohinj) 2:33:05.
8. Boris Režek (Ilirija) 2:33:18.
9. Anton Murovec (Bohinj) 2:34:11.
10. Ivan Černe (Gorje) 2:34:43.
11. Stane Frank (Ljubljana) 2:38:09.
12. dr. Stane Kmet (LSK) 2:39:50.

Popoldne bi se morala vršiti na Hanssenovi skakalnici propagandna tekma, ki pa ni dosegla svojega namena, ker je od »prominentnih« nastopil samo banovinski prvak Bogo Šramel. Izvedel je štiri krasne skoke, od teh je bil najdaljši 36 m. Ostali skakači so tekmovali na Bledu.

SKAKALNA TEKMA NA BLEDU.

SK Bled je priredil v nedeljo popoldne propagandno skakalno tekmo na skakalnici v Zaki. Tekme se je udeležilo 6 skakačev. Omeniti moramo, da bi vsekakor kazalo bolje, ako bi ti skakači sodelovali raje v Bohinju, kar bi bilo v interesu treninga za mednarodne tekme v Bohinju.

Zmagal je Joško Janša (Ilirija) z najdaljšim skokom 38 m; 2. Franc Palme (Ljubljana) najdaljši skok 32 m; 3. Tomaž Ravhekar (Bratstvo); 4. Albin Jakopič (Dovje-Mojstrana); 5. inž. Janko Janša (Bled); 6. Srečko Jagodič (Bratstvo).

DOPIS IZ MARIBORA.

Maribor, 8. febr. 1931.

SK Železničar je izrabil ugodno priliko in preložil svojo smuško tekmo s Pohorja v okolico Maribora. Tekma je ob številni udeležbi tekmovalcev in gledalcev izvrstno uspela.

Točno ob 14. uri je starter g. Marussig pustil prvega seniorja na progo, za njim pa v pol min. intervalih še ostalih 34. Proga je vodila izpred paviljona pri »Treh ribnikih« po obronkih in planotah do Sv. Vrbana in od tam skozi Dunajski jarek mimo Lovskega doma preko hriba nad ribnikih k cilju pri paviljonu; skupna dolžina ne prelahke, a izredno lepe proge je znašala ca. 16 km.

Prvi je privozil na cilj navdušeno pozdravljen od množice gledalcev znani nogometaš, član SK Železničar Heller Ivan (št. 7) v izbornem času 1:14.45, in s tem priboril častni naslov prvaka kluba za leto 1931, lep pokal in tekmovalne smučke. Sledili so mu:

2. Pintar Franc (SKM) v času 1.15 (prvi izven konkurence), 3. Hartlieb Mihael (SK Žel.) 1:18.12 (II. v klubu), 4. Dolinšek Pavel (SPD Mar.) 1:19.52 (II. izven konk.), 5. Džamonja Evgen (ISSK M.) 1:20.54 (III. izv. konk.), 6. Slaček Gustav (SK Žel.) 1:21.18 (III. v klubu), 7. Podgornik Jožef (TK Triglav) 1:26.7, 8. Ivič Franc (SK M) 1:26.19, 9. Škraber Albert (TK Triglav) 1:31.13, 10. Burndorfer Walter (TK Triglav) 1:44.51.

Seniorjev je startalo 12, na cilj došlo 11.

Pri juniorjih, ki so vozili isto progo, so doseženi časi:

1. Stopar Rudolf (ISSK M) 1:21.5 (I. izven konkurence), 2. Stross Franc (TK Triglav) 1:27.29 (II. izven konkurence), 3. Horvat Vinko (SK Žel.) 1:27.35 (prvak jun. kluba za leto 1931), 4. Herič Josip (SK Žel.) 1:30.33 (II. v klubu), 5. Patz Karl (SK Žel.) 1:33.5 (III. v klubu), 6. Govedič Bruno (TK Triglav) 1:36.19 (III. izven konk.), 7. Pobežni Franjo (SK M) 1:36.26, 8. Kotnik Maks (TK Triglav) 1:39.16, 9. Mazi Karel (TK Triglav) 1:40.20, 10. Petruška Vlado (TK Triglav) 1:42.54.

Juniorjev je startalo 23, na cilj došlo 17.

Po zaključku tekme je v restavraciji »Trije ribniki« g. Fišer kot zastopnik

SPORTNIKI
kupujte pri
TEKSTIL
BAZARJU
na
KREKOVEM TRGU
Plačila
Tudi na obroke!

SALDA-KONTE — ŠTRACE
JOURNALE — ŠOLSKE ZVEZKE
MAPE — ODJEMALNE KNJIŽICE
RISALNE BLOKE ITD.
NUDI PO IZREDNO UGODNIH CENAH
KNJIGOVEZNICA
JUGOSLOVANSKE TISKARNE
PREJ
K. T. D.
V LJUBLJANI, KOPITARJEVA UL. 6
II. NADSTROPJE

Širite
Sportni
list!

SK Železničar proglasil rezultate in razdelil zmagovalcem lepa darila. Ugodno je presenetila navzoče lepa gesta mariborskih trgovcev »Karo«, Roglič, Divjak, Baloh, Forsterič in Ilger, ki so prijazno poklonili prireditelju praktične darove.

Organizacija, ki je bila v rokah izkušenih sportašev, Fišera, Drobniča, Marussiga, Berganta, Podpečana, Ravtera in drugih, je bila brezhibna. Zdravniško službo je blagohotno prevzel g. dr. Žgur, ki pa ni imel priložnosti intervenirati.

Marljivi SK Železničar je s to tekmo dokazal, da ga je tudi v zimskem sportu treba upoštevati kot enakovrednega drugim klubom. Prireditev je tudi v propagandnem pogledu mnogo koristila zimskemu sportu v Mariboru.

Kako se je zimski sport razvil pri nas, priča tudi prireditev smučarske tekme po kmečkih fantih v Št. Petru pri Mariboru. Vabilu prirediteljev se je odzvalo veliko število zim. sportnikov iz Maribora, med drugim tudi g. Golubović, predsednik MZSP. Pokrovitelj ISSK Maribor je zmagovalcem daroval praktična darila.

PRVENSTVO AVSTRIJE V SMUČANJU.

Avstrija je naš najbližji sosed, vendar dvomimo, da poznajo naši smučarji stanje smučarstva našega soseda. Povsem naravno je, da se bodo morali v najbližji bodočnosti razviti med nami in Avstrijo ožji sportni odnošaji tudi v zimskih sportih, kakor je to že slučaj v nogometu in v lahki atletiki.

Da dobijo naši smučarski krogi vsaj delno sliko o stanju smučarstva v Avstriji, hočemo navesti rezultate letošnjega avstrijskega prvenstva, ki se je vršilo pred kratkim v Schwazu.

Na startu je bilo nič manj kot 250 tekmovalcev. Med njimi naj omenimo bivša prvaka Nemčije Gustava Müllerja in von Planitza, bivša prvaka Avstrije Harolda Bosia in Karla Steinerja, dalje prvaka Švice in Avstrije Walterja Glassa, avstrijskega prvaka Kniewassra itd. Startali so tudi vsi prvaki posameznih dežel: Tirolske (Matt), Koroške i. dr. Tekmovalo se je v teku na 17 km, v smuku in v skokih. Velikansko zanimanje je vladalo za skoke in je tekmi prisostvovalo 5000 gledalcev. Dame so startale na 5.5 km dolgi progi. Proga za smuk je merila 4.5 km.

V kombiniranem tekmovanju je zmagal Walter Glass iz Klingentala s 1004.02 točkami pred Haraldom Bosio 997.88 in Rudi Matt-om 931.86.

Na 17 km je zmagal Ponn (Berchtesgaden) v času 1:06.16, 2. Gustav Müller 1:07.04, 3. Harald Bosio 1:07.12, 4. Walter Glass 1:08.30.

V skokih je zmagal W. Glass s 335.2 (najdaljši skok 53.5 m), 2. Josef Seiler 310.4, 3. Guggenig 302.3 (postavil s 54.5 metrov rekord na skakalnici). Prvoplasirani so skakali vsi preko 50 m.

SVETOVNO PRVENSTVO V HOKEJU NA LEDU.

1. februarja se je pričelo v Krynici na Poljskem svetovno prvenstvo v hokeju na ledu in se je zaključilo preteklo nedeljo. Sodelovalo je 10 držav, ki so bile izžrebane sledeče: Kanada, Francija, Poljska, Madjarska, Češkoslovaška, Avstrija, Anglija, Švedska, Romunija, Amerika.

Prvi dan:

Kanada: Francija 9:0 (1:0, 4:0, 4:0).
Avstrija: Anglija 1:0 (0:0, 0:0, 0:0, 1:0).
ČSR:Madjarska 4:1 (2:0, 1:1, 1:0).

Drugi dan:

Švedska:Avstrija 3:1 (0:1, 2:0, 1:0).
Amerika:Romunija 15:0 (7:0, 5:0, 3:0).
ČSR:Poljska 4:1 (0:0, 3:0, 1:1).

Tretji dan:

Madjarska:Anglija 3:1 (2:1, 1:0, 0:0).
Avstrija:Romunija 7:0 (4:0, 0:0, 3:0).
Poljska:Francija 2:1 (1:0, 0:0, 0:1, 1:0).

Četrti dan:

Amerika:Avstrija 2:1 (2:0, 0:0, 0:1).
Kanada:ČSR 2:0 (1:0, 0:0, 1:0).
Francija:Romunija 7:1 (3:0, 2:0, 2:1).
Poljska:Švedska 2:0 (1:0, 0:0, 1:0).

Peti dan:

Kanada:Poljska 3:0 (3:0, 0:0, 0:0).
Amerika:Švedska 3:0 (2:0, 0:0, 1:0).
Madjarska:Romunija 9:1 (4:0, 3:0, 2:1).
Anglija:Francija 2:1 (0:0, 1:1, 1:0).
ČSR:Avstrija 2:1 (2:0, 0:0, 0:1).

Šesti dan:

Amerika:ČSR 1:0 (0:0, 1:0, 0:0).
Anglija:Romunija 11:0 (3:0, 3:0, 6:0).
Avstrija:Poljska 2:1 (0:0, 0:1, 2:0).
Kanada:Švedska 0:0.

Sedmi dan:

Kanada:Avstrija 8:0 (0:0, 7:0, 1:0).
Amerika:Poljska 1:0 (0:0, 1:0, 0:0).
Švedska:ČSR 1:0 (0:0, 0:0, 1:0).
Madjarska:Francija 1:0 (0:0, 0:0, 1:0).

Osmi in zadnji dan:

Avstrija:Švedska 1:0 (0:0, 1:0, 0:0).
Poljska:ČSR 0:0.
Kanada:Amerika 2:0 (1:0, 0:0, 1:0).

Turnirska tabela:

Kanada	5	4	1	—	15:0	9
Amerika	5	4	—	1	7:3	8
Avstrija	5	2	—	2	5:13	4
Poljska	5	1	1	3	3:6	3
ČSR	5	1	1	3	2:5	3
Švedska	5	1	1	3	1:6	3

Tolažilni turnir:

Madjarska	3	3	—	13:2	6
Anglija	3	2	1	14:4	4
Francija	3	1	2	8:4	2
Romunija	3	—	3	2:27	0

Svetovni prvak je torej ponovno postala Kanada, prvenstvo Evrope pa si je priborila Avstrija.

RAZPIS.

Smučarski klub Celje priredi v nedeljo dne 15. februarja 1931 smuško tekmo za klubovo prvenstvo s startom pri Celjski koči in ciljem v Štorah.

Tekmuje se po pravilih JZSS in sicer v sledečih kategorijah:

a) seniorji od 18 leta dalje,
b) juniorji do 18 leta,
c) dame.

Dolžina proge za seniorje približno 22 km, za juniorje in dame približno 4 km s startom na Romanci pri Svetini in ciljem v Štorah. Žrebanje in popis proge se vrši eno uro pred startom v Celjski koči. Start v nedeljo dne 15. februarja t. l. ob 11. uri, za juniorje in dame eno uro pozneje. Prijave sprejema Smučarski klub Celje, gg. Ervin Gračner in Edo Paidasch do 14. februarja do 18. ure zvečer. Prijavnina za tekmovalca Din 10. Naknadne prijave proti dvojni prijavnini najpozneje pol ure pred startom. Vsi tekmovalci morajo biti verificirani pri JZSS.

Darila.

Seniorji: 1. kip smučarja, 2. klubski znak na marmornati plošči, 3. klubski znak. Juniorji: 1. nove smučke, 2. klubski znak na marmornati plošči, 3. klubski znak. Dame: 1. nove smučke, 2. klubski znak na marmornati plošči, 3. klubski znak.

Zmagovalec v kategoriji seniorjev postane klubski prvak za leto 1931. Razdelitev daril in objava doseženih rezultatov se vrši istega dne popoldne ob 16. uri v gostilni Andrinek v Štorah.

Smučarski klub Celje.

Kolesarstvo

OBČNI ZBOR KOLESARSKEGA IN MOTOCIKL. DRUŠTVA »SAVA« V LJUBLJANI.

Na Svečnico se je vršil VI. redni občni zbor agilnega kolesarskega in motociklističnega društva »Sava« v Ljubljani v kavarniških prostorih g. Fr. Kavčič-a, Privoz (Prule).

Občni zbor je otvoril društveni predsednik g. Batjel Franc.

Iz poročila je razvidno, da je društvo v minulem letu bilo zelo agilno, posebno ob času, ko je priredilo v mesecu avgustu jubilejne kolesarske dirke na sportnem prostoru SK Ilirije ob ogromni udeležbi občinstva iz Ljubljane in okolice.

Ob priliki poklonitve sportnikov iz cele države pred Njeg. Velič. kraljem se je društvo udeležilo poklonitve v častnem številu.

Iz blagajnikovega poročila, ki ga je podal njegov namestnik g. Milavec je razvidno, da se nahaja društvo v zelo dobrem gmotnem stanju. Sledilo je poročilo pregledovalcev računov, katerega je podal g. Barle, ter predlagal odboru absolutorij s pohvalo, kar je bilo soglasno sprejeto.

Sportna delavnica **B. KOLB** Vižmarje 14, Št. Vid n. Lj.
podstavlja
Hickory in jesenovim smučkam konice z
garantirano vodo - in sila - vzdržnostjo.
Vrši montažo „Lettner"-jevih jeklenih robov; prevzema smuči v prenovljenje, in strokovno impregnacijo. Vrši vsa ostala popravila.
V Ljubljani sprejema tovrstna popravila tvrdka
A. GOREC
v palači Ljubljanske kreditne banke.

Po par minutnem odboru se je vršila volitev predsednika in novega odbora. Rozina Ivan je predlagal po kratkem jedrnatem govoru za predsednika velezaslužnega dosedanjega 6 letnega predsednika g. Franc Batjela, industrijalca v Ljubljani. Predlog je bil z navdušenjem soglasno sprejet.

Izvoljeni je svoje mesto sprejel, se zahvalil za izkazano mu zaupanje in obljubil, da bo tudi v bodoče posvetil društvu vse svoje sile.

Na predlog g. Kozina Antona je bil izvoljen sledeči odbor: gg. Rozina, Gregorčič, Milavec, Cvelbar, Križman, Barle, Mikuš.

Pregledovalca računov: Cvirn in Eržen.

Razsodišče: Kristan, Sitar, Štuler, Nardin in Rodič.

Po volitvah se je vršilo žrebanje daril in je bilo razdeljeno med srečneže 9 daril.

Po nato sledečih slučajnostih je predsednik g. Batjel s kratkim apelom na članstvo, zaključil izredno uspeli občni zbor.

Plavanje

NEMŠKI PLAVAČI.

Nemci vodijo točne račune o svojih uspehih. Vsako leto izdajo statistike najboljših atletov v disku, kopju, skoku in v vseh drugih disciplinah. Zadnji »Der Schwimmer«, glasilo nemške plavalne zveze prinaša tri najboljše v posameznih progah in stilih plavanja. Naše plavače bodo nemški časi gotovo zanimali, zato jih prinašamo:

Gospodje:

100 m prosto: 1.) Schubert 1:01; 2.) 1:01.4; 3.) 1:02.

200 m prosto: 1.) Schubert 2:22.2; 2.) 2:22.8; 3.) 2:23.

400 m prosto: 1.) Heinrich 5:08.2; 2.) 5:18.6; 3.) 5:20.

1000 m prosto: 1.) Neitzel 14:06.3; 2.) 14:40; 3.) 15:07.9.

1500 m prosto: 1.) Neitzel 21:39.3; 2.) 22:19.8; 3.) 23:20.8.

100 m prsno: 1.) Koppen 1:16.9; 2.) 1:17; 3.) 1:18.1.

200 m prsno: 1.) Schwarz 2:48; 2.) 2:50; 3.) 2:50.2.

100 m hrbtno: 1.) Küppers 1:11.4; 2.) 1:14.7; 3.) 1:15.

Dame:

100 m prosto: 1.) Küppers 1:15.2; 2.) 1:18.2; 3.) 1:18.7.

100 m prsno: 1.) Roche 1:30.5; 2.) 1:31.6; 3.) 1:31.8.

200 m prsno: 1.) Wunder 3:16.3; 2.) 3:17.7; 3.) 3:19.

100 m hrbtno: 1.) Sasserath 1:26.2; 2.) 1:28.2; 3.) 1:30.1.

Nekoč smo zapisali: kakršne cilje si postavimo, takšne tudi dosežemo. Ko motrimo nemške čase, ne smemo biti tako skromni, da bi jih od spodaj gor gledali. Zlasti v damskem plavanju nismo več tako strašno daleč zadaj in nekatere plavačice si lahko že letos kot cilj postavijo, da postanejo enake najboljšim Nemkam. Kdor ima vero v svojo voljo in svojo moč, bo lahko dosegel kar so dosegli drugi, ki imajo tudi samo človeško kri v svojih mišicah; kdor te vere nima, zanjga ni rekorderski sport.

Evropa in Amerika v letu 1931

Barany in Taris v ospredju.

Če primerjamo plavalne rezultate zadnjega leta med starim in novim svetom, tedaj pridemo do presenetljive ugotovitve, da Amerikanci nimajo več najhitrejših plavačev. Madžar Barany je sprintal v 25 m dolgem bazenu na 100 m v 58.6 sekundah. Najboljši ameriški čas zadnjega leta je 59.2 sek., dosegel ga je G. Kojac.

Weissmüllerja ni več »med živimi«, zašel je med profesionale kakor tudi Arne Borg. Tudi na 200 m ima najboljši čas preteklega leta Francoz J. Taris in sicer z 2:14.4 min. To je rezultat, katerega razen Weissmüllerja še ni nikdo dosegel.

Tarisu se je tudi posrečilo, da je izboljšal Borgov rekord na 800 m; v 50 m dolgem bazenu je dosegel čas 10:19.6. Vendar se je le malo časa mogel nazivati rekorderja te proge, kajti kmalu na to je rešil čast Amerikancev Buster Crabbe, ki je kar za 4 sekunde boljše plaval 10:15.6!

V damskem prostem stilu je razred zase Holandka Marija Braun. Njeni časi od 100 do 500 m so odlični. Poglejmo! 100 m 1:11.8; 200 m 2:42.8; 300 m 4:17.4; 400 m 5:46; 500 m 7:18; Marija Braun plava tudi hrbtno in je dosegla na 100 m že izreden čas 1:21.

Tako je z reprezentantko evropskega damskega plavanja. Če hočemo podati sliko stanja v Ameriki, tedaj moramo povedati le eno ime:

Helene Madison!

Na celi črti je boljša od Holandke. V naslednjem navajamo Madisonine uspehe in v sklepanju časa od Braunove:

100 m Madison 1:08 (1:11.8),
200 m Madison 2:36.8 (2:42.8),
300 m Madison 3:59.5 (4:17.4),
400 m Madison 5:39.4 (5:46),
500 m Madison 7:10 (7:18).

Damski plavalni sport se je v preteklem letu sunkovito dvignil, seveda v Ameriki. Nekateri mislijo, da radi izboljšanja plavalne tehnike (hitrejše delo z nogami) drugi pa zopet iščejo vzroke napredku v dejstvu, da se v Ameriki damske plavalne tekme vedno bolj širijo. Ameriška kopališča so večinoma brezplačna, zato neprikladna za tekme. Tekme prirejajo lastniki privatnih kopališč in ti imajo izkušnjo, da so blagajne zlasti pri damskih tekmah polne. Zato prav radi vabijo damske sekcije in to pod prav ugodnimi pogoji. Naj bo že kakorkoli, dejstvo je, da v Ameriki dame več tekmujejo, zato so bolj utrjene, več tepmovalnih izkušenj imajo, zato tudi bolje napredujejo.

Ne le Weissmüller, tudi olimpijski prvak v skokih z deske in s stolpa Amerikanec Desjardins je postal profesional. Če se bo na amaterstvo ameriških skakačev pri prihodnjih olimpijskih igrah malo strožje pazilo, tedaj bo tudi izid drugačen, za Evropo brezdvoma ugodnejši. V Amsterdamu so zasedli Nemci, ki so bili doslej vedno mojstri skakanja le četrto mesto (za dvema Amerikancema in enim Egipčanom). Pravijo, da so imeli Amerikanci profesionale seboj in — to bo bolj držalo, Nemci so morali skakati na novi Brandstenovi deski, ki je veliko elastičnejša. Amerikanci so ves čas trenirali na novi vrsti desk, Nemcem pa je bila nova, zato so bili nesigurni v skokih.

Za prihodnjo olimpijado lahko po vsem tem sodimo, da bo Evropa nekoliko pridobila v moških disciplinah plavanja, morda tudi v skokih, za damsko plavanje pa bo morala več storiti, da bo uspeh časten.

Ali ste poravnali naročnino?

Širite „Sportni list"!